

„Jængsel, ikke over 5 Dages Jængsel paa Vand og Brød“ (jfr. Straffelovens § 25).

Til § 23.

8) Paragrafen affattes saaledes:

„Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste Juli 1875.“

Formanden: Med Hensyn til et af Vædringsforslagene i Betænkningen, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 6 til § 13, er der af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestead) begjæret delt Afstemning, saaledes at der først stemmes over den Del, som bestaar af Følgende: Efter „kan“ i 2den Linie indskrives: „for- saavidt han ikke har havt stadigt Ophold her i Landet i to Aar“, og derefter særskilt over den følgende Del af Vædringsforslaget.

Lovforslagets samtlige Paragrafer med de stillede Vædringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Hollstein = Ledreborg):

Det høie Thing vil vist allerede have studeret Betænkningen saa flittigt, at jeg ikke behøver at indlade mig paa en nærmere Begrundelse af de forskellige Vædringsforslag, der ere stillede til Forslaget. Jeg skal kun gjentage, hvad der er fremhævet i Begyndelsen af Betænkningen, at Udvalgets Stilling til Sagen væsentlig, ja afgjørende, har været ledet af Ønsket om i denne Sag at komme til et Resultat og til Enighed med det andet Thing, og vi ere derfor gaaede saa vidt i Smøbekommen og i Indrømmelser, som det overhovedet er muligt. Jeg tror, at dette er lykkes Udvalget. Jeg tror, at vi ikke paa Grund af de Vædringsforslag, der ere stillede, behøve at frygte for, at der vil blive reist Modstand fra anden Side, og i hvert Tilfælde tro vi, at, hvis der skulde blive reist en saadan Modstand, vi da kunne staa paa det, hvortil vi ere komne. Der blev ved 1ste Behandling fra forskellige Sider udtalt, saavidt jeg mindes, et bestemt Ønske om, at vi med Hensyn til den i § 13 omtalte Udvisningsret overfor Udlændinge burde gaa i en lignende Retning som den, der følges i de andre friere Stater i Europa navnlig i Belgien, Schweiz, England, nemlig den at staa fast, at politiske Flygtninge ikke kunne udvises eller ikke bør udvises, med mindre de gjøre Brud paa Landets Love, altsaa paa en Maade at give Aflykret. Det har ogsaa været Udvalgets Flertals Mening, at dette er den rigtige Vej at gaa, og man har troet, at det baade for Landets aandelige Liv og for det politiske Liv i det Hele og for den gunstige Retstilling, som ifølge Gjenfærdighedsforholdet til Udlandet vilde blive Følgen for Landets egne Underaatter, vilde være det

Korrektteste at staa fast, at Udvisning af Udlændinge ikke kunde ske, saaledes som nærmere nævnt i § 13, med mindre de gjorde Brud paa Landets Love. Men da dette mødte Modstand fra Ministerens Side, er man, ledet af den Grundsetning, der overhovedet — som jeg for lidt siden omtalte — gjorde sig gjældende med Hensyn til Udvalgets Vædringsforslag, vejet tilbage derved, og man har troet, at man kunde indskrænke sig til at stille et Vædringsforslag, der gik ud paa at gjengive Paragrafen ordret i den samme Stikkelse, hvori den fra først af var forelagt af Justitsministeren i det andet Thing. Dette har man gjort, og jeg tillader mig med det Samme bestemt at udtale, at jeg tror, at man i saa Henseende er gaaet meget vidt, saa vidt som det i alle Tilfælde er muligt for Thinget at gaa i denne Retning. Om de Vædringsforslag, der ere stillede af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestead) og Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjærring), skal jeg ikke udtale mig, forinden Ordføreren for de ærede Forslagsstillere har haft Ordet. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at der blandt disse findes to Vædringsforslag, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 3 til § 15 og Vædringsforslaget under Nr. 6 til § 22, som egentlig burde have været optagne af Udvalget, da de ligefrem ere Redaktionsændringer, der nødvendig følge af de Vædringsforslag, Udvalget selv har stillet, men som ere indgaaede vor Opmærksomhed. Jeg benytter nu Leiligheden til at takke de ærede Forslagsstillere, fordi de have været saa venlige at gjøre det for os. Jeg vil hermed afvente, hvad der maatte komme frem fra anden Side.

Jugerslev: Jeg vil tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger, idet jeg ligesom enkelte andre Medlemmer af Udvalget, som det vil ses, ikke paa alle Punkter have kunnet være enig med Udvalgets Flertal med Hensyn til de Forslag, som ere stillede, men i flere Retninger har ment, at det var bedre at blive staaende ved den Affattelse, som Lovforslaget har, som det nu foreligger for os. Afskillige af disse Punkter ere ikke meget væsentlige, og da den ærede Ordfører ikke er gaaet nærmere ind paa dem, skal jeg heller ikke komme videre ind paa dem. Ærede Medlemmer ville se, at der er forskellige af Vædringsforslagene, der ikke ere tiltraadte af nogle af Udvalgets Medlemmer, men at disse Forslag ikke have meget stor Betydning. Det er de Vædringsforslag, hvor man foreslaar at ombytte Ordet „skal“ med „kan“ og i det Hele at stille Vedkommende noget anderledes lige overfor Politimyndigheder, end Lovforslaget foreslaar, idet man snarest har troet at maatte holde fast ved Landstingets Affattelse, fordi denne giver mere bestemte Regler, medens Flertallet viser hen til, at Sagerne bør afgjøres af Politimesteren for hvert enkelt Tilfælde. Jeg anser det ikke for saa heldigt at give denne Regel, naar det ikke er al-